

СТАН РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ ТА ЗАХОДИ ЩОДО ЗМЕНШЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ НАСЛІДКІВ БЕЗРОБІТТЯ

В сучасних умовах розвитку економіки особливої актуальності набувають проблеми ефективної зайнятості населення України, створення ринку робочої сили і запобігання масового безробіття. Ринок праці посідає центральне місце серед інших ринків. Він перебуває під впливом багатьох факторів, більшість яких залежить від товарного ринку. Кон'юнктура ринку формується під впливом стану економіки, способу господарювання і структурних змін, технічного і організаційного рівня підприємств, кількісно-якісної збалансованості засобів виробництва і робочої сили. Ринок праці стає найважливішою ланкою національної і світової ринкової цивілізації, на ньому формуються трудові ресурси творчого типу, що здійснюють повсякденну еволюцію суспільства [1, 152].

Безробіття – це явище, що засвідчує порушення про рівноваги, тобто це результат певних макроекономічних коливань [2, 116]. Щоправда, не всяке безробіття є порушенням або відхиленням від норми, оскільки воно спостерігається в усіх країнах ринкової економіки і в різні часи. У той же час безробіття породжує найтяжчі негативні соціально-економічні наслідки. Незайнята робоча сила свідчить про недовикористання економічного потенціалу суспільства, прямі економічні втрати, що є наслідком природного й фактичного безробіття. Зростання безробіття знижує купівельний і інвестиційний попити, скорочує обсяги заощаджень у населення і наносить людині найтяжку психологічну травму.

Важливим здобутком нашої країни на етапі становлення ринкової економіки є створення системи соціального захисту населення від безробіття, що ґрунтується на принципах соціального страхування. Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування заклали фундамент формування системи соціального страхування.

Загалом сучасному ринку праці в Україні притаманні такі ознаки як перевищення пропозиції робочої сили над попитом, низька ціна робочої сили, зниження зайнятості у сфері суспільного виробництва, зростання чисельності незайнятого населення, низька частка офіційно зареєстрованих безробітних, зростання молодіжного безробіття, регіональні диспропорції між наявністю і потребою в робочій силі, низька професійна й особливо територіальна мобільність трудових ресурсів, еміграція висококваліфікованої робочої сили тощо.

Політика держави на ринку праці має бути спрямована на розвиток активної політики, що передбачає її спрямованість на скорочення рівня

безробіття, тобто забезпечення можливості реалізації своєї трудової активності всім громадянам, а відповідно, забезпечення продуктивності зайнятості всього населення. Таким чином, політика щодо зменшення соціально-економічних наслідків безробіття складається із заходів спрямованих на: збільшення попиту на робочу силу з боку як держави, так і приватного сектору економіки, підвищення конкурентоспроможності робочої сили та забезпечення відповідності робочої сили і робочих місць, вдосконалення процесу працевлаштування [3].

Таким чином зазначені заходи будуть однією з передумов стабілізації фінансово-економічного стану нашої країни, підвищення економічної активності та зростання кількості робочих місць.

Список використаної джерел:

1. Акіліна О. В. Аналітичний огляд ринку праці в Україні / О. В. Акіліна // Формування ринкових відносин в Україні – 2008. – № 10. – С. 152–159.
2. Фагеєнко Н. В. Соціально-економічні наслідки безробіття / Н. В. Фагеєнко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2009. – № 8 (№ 8). – С. 114–117.
3. Заходи соціального захисту незайнятого населення // Електронний ресурс / – Режим доступу: www.mlsp.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article